USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **K. L. X.,** zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2020, č. j. OAM-617/ZA-ZA11-HA10-2020, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 1. 2. 2021, č. j. 66 Az 1/2020 - 51,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci stěžovatele advokátu Mgr. Ladislavu Bártovi **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 3 400,-Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení žalobce **nese** stát.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2020. Tímto rozhodnutím žalovaný deklaroval, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení ve věci proto podle § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.

[2] Při posouzení věci vycházel soud z následujícího skutkového stavu. Žalobce je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, do České republiky přicestoval v roce 2007, pobýval zde na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. To mu však bylo zrušeno v souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody. Následně požádal o udělení mezinárodní ochrany. Jeho žádost byla zamítnuta

rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 10. 2019, žalobu proti tomuto rozhodnutí pak zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 25. 2. 2020, č. j. 63 Az 48/2019 - 40. Dne 16. 9. 2020 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Důvodem podání žádosti byla jeho neochota vrátit se do Vietnamu, neboť v České republice žije celá jeho rodina.

[3] Při posouzení věci vzal krajský soud v úvahu, že žalobce ve správním řízení netvrdil, že by v zemi původu došlo k natolik zásadní změně bezpečnostní situace, aby to mělo vliv z hlediska posouzení podmínek mezinárodní ochrany. Žádné takové skutečnosti pak netvrdil ani v žalobě. Jeho námitky směřovaly obecně pouze k tomu, že žalovaný neprovedl srovnání situace v zemi původu v době rozhodování o první žádosti s aktuální situací. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí explicitně deklaroval, že situace v zemi původu se ve sledovaném období nezměnila. Součástí spisu jsou pak dva relevantní dokumenty, z nichž žalovaný informace o zemi původu čerpal. Krajský soud proto uzavřel, že napadené rozhodnutí žalovaného je zákonné.

[4] Kasační stížnost podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tedy pro vady řízení před správním orgánem, které byly krajským soudem nesprávně posouzeny. Přijatelnost kasační stížnosti spatřuje stěžovatel v tom, že krajský soud „*nesprávně posoudil způsob, jakým se žalovaný vypořádal se skutečnostmi nově uváděnými stěžovatelem, a to, že stěžovateli hrozí ve Vietnamu nebezpečí*“. Stěžovatel pak zopakoval svoji námitku, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu v době podání první a druhé (nynější) žádosti o mezinárodní ochranu, neboť nevycházel z materiálů věnujících se situaci v zemi původu žalobce v době řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Dle jeho názoru se žalovaný vůbec nevyjádřil k bezpečnostní situaci ve Vietnamu, a to ve vztahu k neúspěšným žadatelům o mezinárodní ochranu. Ze zprávy organizace Freedom House z roku 2017, která nebyla při vydání napadeného rozhodnutí použita, přitom vyplývá, že tito žadatelé mohou být po návratu do vlasti šikanováni či dokonce uvězněni. Je sice nepochybné, že v řízení o udělení mezinárodní ochrany nese žadatel břemeno tvrzení, ovšem ani to nezbavuje žalovaného povinnosti vypořádat se s konkrétními změnami situace v zemi původu. Z výše uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen, stejně jako rozhodnutí žalovaného a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

[5] Dříve, než mohl přistoupit k vypořádání uplatněného důvodu kasační stížnosti, musel Nejvyšší správní soud posoudit otázku její přijatelnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. ve znění účinném v době podání návrhu, jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[6] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39 přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

[7] V projednávané věci spatřuje stěžovatel přijatelnost své kasační stížnosti v tom, že se žalovaný při posuzování přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu nedostatečně zabýval otázkou, zda nedošlo v zemi původu ke změně situace, neboť neměl k dispozici materiály z prvního řízení o udělení mezinárodní ochrany, a krajský soud pro tuto vadu jeho rozhodnutí nezrušil. Z uvedeného tvrzení ovšem nelze seznat, v čem by měl onen podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele požadovaný zákonem k tomu, aby mohla být kasační stížnost věcně projednána, spočívat. Žádná právní otázka, k níž by se měl Nejvyšší správní soud vyslovit v zájmu sjednocování judikatury, nebyla stěžovatelem nastolena, dovozované pochybení je pak formulováno dosti obecně a není zřejmé, jaké vady v hodnocení situace ze strany žalovaného (natožpak vady zásadní a svojí povahou extrémní, jež by mohly založit přijatelnost návrhu) by z něho měly plynout. Důvody zamítnutí první žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany byly v naračí části rozhodnutí žalovaného popsány a stěžovatel je nijak nezpochybnil, krajský soud se vyjádřil také k tomu, proč považuje jeho návrat do země původu za možný. Tvrzení o nebezpečí šikany, či dokonce uvěznění, jež mu ve vlasti po návratu hrozí, uvedl stěžovatel poprvé až v kasační stížnosti, aniž by však současně tvrdil, že toto nebezpečí vyvstalo až po vydání napadeného rozsudku, takže je nemohl uplatnit dříve. Tato námitka je tedy svojí povahou nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.) a nemohla by být posuzována věcně ani v případě přijatelnosti návrhu. Zásadou *non refoulment* se přitom krajský soud s ohledem na obsah žaloby i správního spisu zabýval dostatečně.

[8] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že v projednávané věci neshledal žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti, proto ji podle výše citovaného § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[9] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[10] Ustanovenému zástupci stěžovatele advokátu Mgr. Ladislavu Bártovi pak přiznal odměnu vypočtenou podle § 9 odst. 4 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) cit. vyhl. ve výši 3 100,-Kč a náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3 cit. vyhl ve výši 300,-Kč, úhrnem 3 400,-Kč. Uvedená částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení stěžovatele nese dle § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. srpna 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu